

INGEZONDEN.

ACUUT OEDEEM VAN DEN HALS DER ZWANGERE BAARMOEDER.

Mejuffrouw B., II-ara, gravida in de 8ste maand. Den 10den Juli 1896 werd ik 's avonds ontboden omdat patiënte zich ongerust maakte: er was zonder dat patiënte er een oorzaak voor kon bedenken, een bloederig vocht afgelopen, zij had drang naar beneden en „het was nog wel een maand te vroeg, maar het zou toch wel gebeuren”.

De eerste bevalling is zonder bijzondere moeielijkheden verlopen. Later heeft patiënte een verzakking gekregen van den voorsten vaginaalwand en den uterus, waartegen een pessarium hulp verschaftte. Weldra volgde de tweede zwangerschap. Op het einde der 3de maand werd het pessarium verwijderd, waarna, afgezien van geringen last van den prolaps, de graviditeit tot 10 Juli ongestoord verliep.

Bij onderzoek bleek een blauw-rood „gezwel” uit de vagina te puilen, bijna vuist-groot en oedemateus op het aanvoelen. Inwendige palpatie leerde dat de zwelling zich tot het labium anterius beperkte: het ostium uteri lag ongeveer op de grens der zwelling. De vrucht verkeerde in schedelligging, de schedel stond beweeglijk boven den bekkeningang.

Therapie: bij rugligging van patiënte kon het „gezwel” gemakkelijk binnen de vagina worden teruggebracht en onder bedrust verdween het binnen drie dagen geheel en voor goed.

Patiënte nam zich gedurende het verdere verloop der zwangerschap wat meer in acht voor beuren, enz. en beviel den 6den Augustus zonder eenige stoornis.

Later heb ik patiënte geopereerd voor den prolaps (wigvormige amputatie van vóór- en achterlip en kolporraphia anterior) en bij de telkens nog terugkeerende graviditeit van het „gezwel” nooit meer iets gehoord of gezien.

Het artikel van Dr. GEYL (dit *Tijdschrift*, 30 Aug. 1902), wiens eerste artikel over dit onderwerp mij destijds de diagnose had mogelijk gemaakt, geeft mij aanleiding bovenstaande waarneming niet langer onder mij te houden. Aan theoretische beschouwingen omtrent de verklaring der zeldzame aan-doening waag ik mij niet.

Nijmegen, 25 Dec. 1902.

Dr. F. B. BANNING.

ONDERLINGE VERZEKERING-MAATSCHAPPIJ VAN GENEESKUNDIGEN TEGEN DE GELDELIJKE GEVOLGEN VAN INVALIDITEIT.

Collega SCHULD wil volgens zijn schrijven aan de leden van de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst door onderlinge verzekering materieele waarde aan het lidmaatschap van die Maatschappij verbinden. Reeds sedert 1893 is mijn doel door onderlinge verzekering de invalide collega's bij te staan. Hoewel ons doel dus niet hetzelfde is, zijn